

OGÓLNIAK

Zespół Szkół Ponadpodstawowych
w Chełmży

Liceum Ogólnokształcące im. KEN
w Chełmży

Technikum w Chełmży

Branżowa Szkoła I stopnia Nr 1 w Chełmży

Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Chełmży

Szkoły Policealne w Chełmży

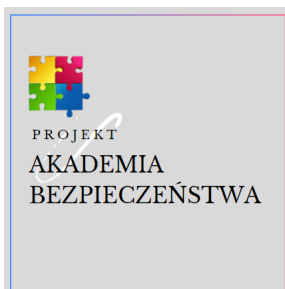

Rok założenia: 1996

1/2023

„Nieśmy wiedzy pochodnię”

#pierwszy dzień wiosny #mecze #zabawa #kibicowanie #policja #współpraca #bezpieczeństwo #projekt

Od zarania dziejów człowiek nieustannie dąży do zapewnienia sobie bezpieczeństwa, które jest jednym z najważniejszych czynników wpływających na jakość naszego życia. Na przestrzeni wieków bezpieczeństwo ewaluowało, stając się w dzisiejszych czasach zagadnieniem o wielu odniesieniach, typologiach i klasyfikacjach. Bez wahania można stwierdzić, że nie istnieje obszar działalności człowieka, w którym bezpieczeństwo nie odgrywałoby istotnej roli. Jako wartość niezbędna dla dobrego funkcjonowania jednostki i społeczeństwa, stało się ideą wieloaspektowo podejmowaną przez szkołę, znajdującą swoje odzwierciedlenie w programach nauczania, wychowania i profilaktyki.

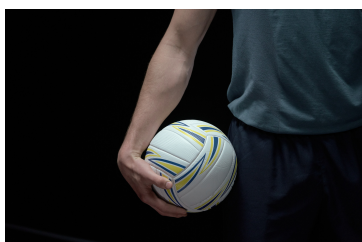
Od 2018 roku w Zespole Szkół Ponadpodstawowych w Chełmży tematyka bezpieczeństwa rozwijana jest m.in. w oparciu o **projekt „Akademia Bezpieczeństwa”**, który jest kontynuacją projektu **„Bezpieczeństwo? Wspólna sprawa! Odpowiadam!!!”** zrealizowanego we współpracy z **Zespołem ds. Profilaktyki Społecznej i Wykroczeń Wydziału Prewencji Komisariatu Policji w Chełmży** w roku szkolnym 2017/2018. „Akademia” jest cyklem edukacyjno-informacyjnych działań ukierunkowanych na kształtowanie, propagowanie i wzmacnianie pozytywnych postaw młodych ludzi w obszarze szeroko rozumianego bezpieczeństwa. Omawia bezpieczeństwo w odniesieniu do aspektów odpowiedzialności prawnej i karnej, ruchu drogowego, cyberprzestrzeni, a także zdrowia psychicznego, profilaktyki chorób nowotworowych czy przeciwdziałania uzależnieniom.

W ramach projektu organizowane są mecze siatkówki pomiędzy reprezentacją szkoły a reprezentacją Miejskiej Komendy Policji w Toruniu, których cele koncentrują się na modelowaniu pożądanego sposobu spędzania wolnego czasu, właściwych zachowań sportowych, w tym kulturalnego kibicowania, zasady fair play, uczciwego prowadzenia rywalizacji bez zawiści i z wzajemnym zrozumieniem. Wydarzeniom sportowym przyświecają słowa **Janusza Korczaka: „Wszyscy jesteśmy sobie potrzebni. Razem łatwiej, mądrzej, radośniej i bezpieczniej”**. Uniwersalne przesłanie wykracza poza ramy czasowe spotkania, podkreślając to, co dla organizatorów przedsięwzięcia - w nawiązaniu do idei bezpieczeństwa - jest najważniejsze:

Każdy człowiek jest ważny w wymiarze personalnym. Każdy człowiek posiada także istotną rolę do spełnienia w społeczeństwie i w relacjach międzyludzkich. Wspólnie działając i wzajemnie sobie pomagając, jesteśmy w stanie osiągnąć więcej niż w pojedynkę. Współpraca i solidarność pozwalają na łatwiejsze i skuteczniejsze rozwiązywanie problemów, dzielenie się wiedzą i doświadczeniem, cieszenie się razem z sukcesami oraz poczucie bezpieczeństwa i wsparcia w trudnych momentach.

Janusz Korczak

„Wszyscy jesteśmy sobie potrzebni.
Razem łatwiej, radośniej, mądrzej
i bezpieczniej.”

PIERWSZY DZIEŃ WIOSNY W KULTURZE SŁOWIAŃSKIEJ

Wiosna to piękny czas w roku, w którym świat budzi się do życia po zimowym śnie. Każdy naród ma swoje własne tradycje i obrzędy służące uczczeniu tego jakże magicznego momentu.

Jak ten dzień celebrowali Słowianie?

Według starosłowiańskich tradycji, pierwszy dzień wiosny należało uczcić hucznie, dlatego też 21 marca ustalono **Jare Gody**. Był to kilkudniowy cykl obrzędowy, podczas którego świętowano narodziny nowego życia po zimie. Według wierzeń pogańskich, wszelkie rytuały witania wiosny były zazwyczaj dedykowane konkretnym bóstwom. W przypadku Słowian takie obrzędy były skierowane do **Jaryły** i **Marzanny**. Tego dnia rodził się **Bóg Jaryło** – **patron Jarego Święta**. Wraz z rosą oraz wiosennym deszczem miał on zapewnić Ziemi płodność oraz dobre plony. Przedstawiany był jako młodzieniec na białym koniu trzymający w ręku zboże, a na głowie miał nałożony wianek z kwiatów.

Bóg Jaryło
patron Jarego święta

Paląca się
Marzanna

W dniu równonocy wiosennej należało rozstać się z odchodzącą już zimą, której uosobieniem była dobrze znana **bogini Marzanna**, przemieniająca się w jej młodzieńcze wcielenie - **Dziewannę**. **Pierwszym ważnym rytuałem było jej topienie lub palenie. Dla lepszego efektu wykonywano dwie czynności: najpierw kukłę podpalano, a następnie wrzucano do wody.** Tym wydarzeniom ciągle towarzyszyły śpiewy i gra na prymitywnych instrumentach.

Kulminacją uroczystych, jak i religijnych obrzędów było gromadzenie się ludności na wzgórzach, gdzie mężczyźni rozpalali ogniska w celu przywołania jak największej ilości ciepła oraz słońca. Zbierano również leszczynowe oraz wierzbowe witki, z których tworzone wiechy. Pęki gałęzi ozdobione kwiatami zatykano na dachach nowych budynków po to, by uchronić je przed złem. W tym czasie domostwa były sprzątane oraz okadzone suszonymi ziołami.

Współcześnie w wielu krajach słowiańskich pierwszy dzień wiosny jest nadal obchodzony, choć w sposób odbiegający od ludowej tradycji. Niezmiennie jest jedno - radość i nadzieja na zbliżającą się nową, budzącą świat do życia porę roku.

Wiktoria Radosiewicz
Uczennica klasy 4 TSP

HISTORIA PIŁKI SIATKOWEJ

Historia tego sportu jest długa, choć zdecydowanie nie dłuższa od historii piłki nożnej. Historia tej drugiej bowiem zaczęła się już w starożytności, a siatkówka jest wytworem końca XIX wieku (dokładniej roku 1895).

Piłka siatkowa jest sportem pochodzącym ze Stanów Zjednoczonych, a jej twórcą był William George Morgan, który zapożyczył pewne reguły z innych sportów, na przykład z koszykówki i z piłki ręcznej. Na przestrzeni lat zasady gry się zmieniały.

William G. Morgan
1870-1942

Z początku boisko mierzyło 15,2 m długości oraz 7,6 m szerokości. Teraz jest to 18 m długości i 9 m szerokości. Sama siatka była zawieszona na wysokości niespełna 2 m (198 cm). Co ciekawe, regulamin nie przewidywał wcale docelowej ilości graczy - zasadą wyłącznie było to, że po obu stronach ma się znaleźć tyle samo zawodników. Mogło się więc zdarzyć tak, że po jednej stronie grało dwudziestu mężczyzn i analogicznie (tak samo) po drugiej, o ile zmieściliby się na boisku 15,2x7,6 metrów.

Na pierwszym w dziejach meczu, który odbył się 9 lutego 1895 roku, każda z drużyn liczyła po pięciu mężczyzn. No właśnie - mężczyzn. Kobiety jeszcze długo musiały czekać, bo aż do 1952 roku, kiedy wreszcie mogły uczestniczyć w mistrzostwach świata. Co do zasad meczu - **w początkach sportu mecz składał się z dziewięciu części, aktów, z angielska „innings”.**

Jedna część składała się z sześciu serwisów - obie drużyny musiały wykonać po 3. Zagrywka nie wyszła? Spokojnie, można było ją powtórzyć. Jednak jeśli piłka dotknęła siatki, był to błąd. Tak jak w liczebności składów nie było ograniczeń, tak samo nie było ich w liczbie odbić. Można było odbijać piłkę w nieskończoność. No, albo przynajmniej do momentu, kiedy zawodnicy nie zaczęliby umierać.

Od roku 1920 (w historii Polski data ważna) zaczęto tę w niektórych sferach gry anarcholibertariańską (o ile jedno nie wynika z drugiego) swobodę i brak ograniczeń zmieniać. Zaczęła obowiązywać zasada trzech odbić. **Ciekawa sprawa związana jest też z nazwą gry - nie zawsze nazywała się „volleyball”.** Wcześniej wspomniany **William George Morgan** nazwał swoją grę „Mintonette”. Dopiero w następnym roku, 1896, **Alfred Thompsov Halsted** zaproponował zmianę nazwy na „volley ball”. Volley oznacza odbicie piłki z powietrza. **W Polsce też nie od zawsze ta amerykańska gra nosiła nazwę "siatkówka". Z początku, kiedy dotarła do nadwiślańskiego kraju, była nazywana „latającą piłką”, „dłoniówką” lub „przebijanką”.**

Nie od początku siatkówka posiadała swoją przeznaczoną wyłącznie do tego sportu piłkę - do roku 1900 zawodnicy rozgrywali mecze piłką zarezerwowaną do ręcznej.

W 1947 roku powstała Międzynarodowa Federacja Piłki Siatkowej, a rok później odbyły się w Rzymie pierwsze mistrzostwa Europy, wygrane przez reprezentantów Czechosłowacji. W 1949 roku w Pradze rozegrały się mistrzostwa świata, podczas których zwycięstwo odnieśli Sowieci. Piłka siatkowa szybko stała się rozpoznawalna na całym świecie, choć - by zostać jedną z dyscyplin Letnich Igrzysk Olimpijskich - musiała czekać aż do roku 1964.

Początkowymi założeniami twórcy siatkówki było stworzenie gry, w którą mógłby zagrać każdy - od rzeńskiego młodzieńca po zniedołężniałego staruszka, w pełni zdrowego fizycznie i sprawnego mniej. Dlatego też powstało wiele odmian piłki siatkowej - niepełnosprawni, którzy poruszają się na wózkach mogą rozegrać mecz w odmianie siedzącej. Ci jednak, którzy na wózkach się nie poruszają, też mogą zagrać w tę odmianę, bo, tak jak wspominałem wcześniej, **William George Morgan stworzył grę, w której uczestniczyć może każdy.**

Kacper Szczypiorski
Uczeń klasy 1 LO

JAK ZOSTAĆ POLICJANTEM?

Doradca zawodowy prezentuje zawód...

NA POCZĄTEK TROCHĘ HISTORII...

24 lipca 1919 r. do życia została powołana Policja Państwowa. Na pamiątkę tego wydarzenia współczesna Policja obchodzi w tym dniu swoje święto. Pierwszym komendantem głównym Policji został Władysław Henszel. W całym kraju na szczeblu wojewódzkim utworzono komendy okręgowe, w poszczególnych powiatach – komendy powiatowe, w miastach i dzielnicach – komisariaty, a w najmniejszych gminach – posterunki.

Według spisu ludności z 1923 r., młodzi ludzie wybierający ten zawód wierzyli w służbę Polsce i kierowali się w swoim życiu wartościami, takimi jak pomoc drugiemu człowiekowi, honor, lojalność i gotowość do poświęcenia.

Czy przedwojenny policjant był odpowiednio dobrze wykształcony? Cała kadra wykazywała duże różnice. Jeżeli wyższy funkcjonariusz miał czasem ukończone nawet studia, to już jego kolega rangę niżej niekoniecznie posiadał maturę. Szkół policyjnych nie było zbyt wiele, a i te, które funkcjonowały przez cały okres międzywojenny, restrukturyzowano, dodawano, zmieniano kursy, programy itp.

Od samego początku w Policji pracowały kobiety. W wykształceniu nowych funkcjonariuszek zwracano uwagę na to, aby w przyszłości mogły skutecznie walczyć z nielegalnym handlem kobiet, prostytutką, przestępczością nieletnich, handlem narkotykami oraz na rozwój umiejętności wspierania ruchu opieki nad więźniami i opieki społecznej.

Ile zarabiał policjant wykonując zawód, w który po dziś dzień wpisane jest ryzyko utraty zdrowia i życia? Jak zachęcano młodego człowieka do służby? Oprócz pensji, policjantom i ich rodzinom oferowano szeroki system opieki socjalnej. Policjanci otrzymywali tzw. dodatek sejmowy, którego wysokość była uzależniona wielkością rodziny.

A JAK WYGLĄDA TO OBECNIE?

Tak jak kiedyś, tak i dzisiaj nie zmieniły się zadania. Należą do nich: ochrona życia i zdrowia ludzi oraz mienia, ochrona bezpieczeństwa i porządku publicznego, wykrywanie przestępstw i wykroczeń oraz ściganie ich sprawców. Do zadań Policji należy również inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zjawiskom kryminogennym i współdziałanie w tym zakresie z organami państwowymi, samorządowymi i organizacjami społecznymi.

W Policji, z uwagi na zakres i charakter wykonywanych zadań, wyróżnia się następujące rodzaje służb:

- kryminalną;
- śledczą;
- spraw wewnętrznych;
- prewencyjną;
- kontrterrorystyczną;
- zwalczania cyberprzestępczości;
- wspomagającą.

W skład Policji wchodzi policja sądowa, Wyższa Szkoła Policji, ośrodki szkolenia i szkoły policyjne oraz wyodrębnione oddziały prewencji.

Zawód policjanta jest jednym z nielicznych, w których prawo do świadczeń emerytalnych uzyskuje się już po 25 latach pracy, a do pensji podstawowej doliczane są specjalne dodatki. Wysokość zarobków w Policji uzależniona jest przede wszystkim od zajmowanego stanowiska - grupy zaszerogowania. Uposażenie zależy więc od wielu czynników, m.in. posiadanego stopnia służbowego, stażu, wysokości dodatku służbowego lub funkcyjnego.

Służbę w Policji

może pełnić:

- obywatel polski o nieposzlakowanej opinii, który nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
- korzystający z pełni praw publicznych,
- posiadający co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe,
- posiadający zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której jest gotów się podporządkować,
- dający rękomię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

JAK ZOSTAĆ POLICJANTEM? c.d.

By wstąpić do Policji należy złożyć wymagane dokumenty. Można to zrobić w dowolnym terminie w odpowiedniej jednostce organizacyjnej Policji. Postępowanie kwalifikacyjne polega m.in. na sprawdzeniu w ewidencjach, rejestrach i kartotekach, w tym w policyjnych zbiorach danych, prawdziwości danych zawartych w kwestionariuszu osobowym kandydata do służby w Policji, napisaniu testu wiedzy, który obejmuje 40 pytań z zakresu funkcjonowania Policji, zaliczeniu testu sprawności fizycznej sprawdzającego szybkość, zwinność, siłę i wytrzymałość (zaliczenie następuje po pokonaniu sprawnościowego toru przeszkód w czasie nieprzekraczającym 1.41 sek.), badaniu psychologicznym, w tym przeprowadzeniu testu psychologicznego, który bada predyspozycje intelektualne i osobowościowe kandydata do służby w Policji, postępowaniu sprawdzającym, przeprowadzanym w celu potwierdzenia nieposzlakowanej opinii kandydata do służby oraz ustalenia, czy kandydat może uzyskać dostęp do informacji niejawnych.

Rozmowa kwalifikacyjna ma na celu poznanie kandydata do służby i ocenę jego społecznych postaw wobec ludzi, jego motywacji do podjęcia służby w Policji, a także ocenę jego umiejętności w zakresie skutecznego komunikowania się z innymi osobami. Komisja lekarska ocenia zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych.

Po przejściu procedury rekrutacyjnej i złożeniu ślubowania policjant kierowany jest na szkolenie zawodowe podstawowe w jednej z kilku szkół policyjnych, po którym wraca do jednostki macierzystej. Dopiero wówczas kierowany jest do służby zewnętrznej, najczęściej patrolowej.

mgr Anna Borowicz
Doradca zawodowy
Pedagog szkolny
Terapeuta pedagogiczny

DEKALOG KULTURALNEGO KIBICOWANIA

1. Szanuj innych

Kultura kibicowania polega na szanowaniu innych, włącznie z zawodnikami, przeciwnikami, sędziami oraz innymi kibicami.

2. Pamiętaj o grze fair play

Kibicowanie powinno być zawsze zgodne z zasadami fair play. Niezależnie od wyniku, należy szanować decyzje sędziów i akceptować porażki.

3. Bądź pozytywny

Staraj się utrzymać pozytywny nastrój i kibicuj drużynie w sposób przyjazny dla innych. Wystrzegaj się negatywnych komentarzy i obraźliwych zachowań.

4. Szanuj prywatność innych

Nie naruszaj prywatności innych kibiców. Nie publikuj zdjęć lub filmów innych osób bez ich zgody.

5. Pielęgnuj czystość i porządek

Pamiętaj, aby zachować porządek i czystość wokół siebie.

6. Bądź odpowiedzialny

Pamiętaj, że jesteś odpowiedzialny za swoje zachowanie jako kibica.

7. Przestrzegaj regulaminów

Przestrzegaj regulaminów obowiązujących na stadionie lub w miejscach publicznych, gdzie odbywają się imprezy sportowe.

8. Nie zażywaj alkoholu i innych substancji odurzających

Kibicowanie "pod wpływem" jest nie tylko niebezpieczne, ale także może prowadzić do nieodpowiedniego zachowania.

9. Szanuj różnice

Niezależnie od różnic kulturowych, narodowości czy wyznania, szanuj innych i unikaj zachowań, które mogą być uznane za np. rasistowskie, seksistowskie czy homofobiczne.

10. Bądź lojalny

Pamiętaj, że jako kibic jesteś lojalny wobec swojej drużyny, ale nie powinieneś zachowywać się w sposób agresywny wobec przeciwników lub sędziów.

MS

NAUCZYCIEL NA TAPECIE, CZYLI WYWIAD Z...

Panią Beatą Szczechowską-Szarleją

mgr Beata Szczechowska-Szarleja
Pedagog szkolny
Oligofrenopedagog
Terapeuta pedagogiczny

Pani Beato, od kiedy jest Pani związana z naszą szkołą?

Od dawna, bo średnie wykształcenie, podobnie jak Wy, uzyskałam w jej murach, a dokładniej w liceum ogólnokształcącym. W Zespole Szkół Średnich (taką nazwę nosiła wówczas szkoła) bywałam jednak wcześniej, choćby na zajęciach czytelniczo-medialnych jako uczennica szkoły podstawowej.

Podczas studiów pedagogicznych dość często gościłam w szkole jako absolwentka spotykając się z serdecznym przyjęciem ze strony grona profesorskiego. Gdy pisałam pracę magisterską, materiał badawczy pozyskiwałam między innymi w grupie najstarszych chełmińskich licealistów. Po ukończeniu studiów pedagogicznych przyjąłam ofertę pracy na stanowisku pedagoga szkolnego i tak pracuję tu prawie 25 lat.

Czy lubi Pani swoją pracę?

Lubię pracę pedagoga, pracę z młodzieżą oraz "zmiennosc" i "różnorodność", która występuje pod wieloma postaciami w szkole. Praca zawodowa dostarcza mi wiele satysfakcji.

Od kiedy zaczęły się Pani zainteresowania związane z pedagogiką?

Zagadnienia z tego obszaru zaczęły budzić moje zainteresowanie dość wcześnie, ale ostatecznego wyboru kierunku studiów dokonałam w czwartej klasie liceum. Pierwszym kierunkiem, który studiowałam była pedagogika. Obecnie kończę psychologię kliniczną i osobowości.

Jakie polecą nam Pani skuteczne sposoby na stres?

Polecam rozmowę z bliską osobą, słuchanie muzyki, kontakt z przyrodą, sen i aktywność fizyczną. Istotna w tym względzie jest na pewno dobra organizacja dnia, zarządzanie zobowiązaniami i walka z prokrastynacją. Stres obniża pozytywne myślenie, praca nad przekonaniami oraz dbałość o dobre relacje interpersonalne.

...a na relaks?

Wyjazd, zmianę otoczenia, bycie off-line

Jaka książka zrobiła ostatnio na Pani duże wrażenie?

"Dar terapii" Irvina D. Yalom

Czy ma Pani ulubionego wykonawcę/zespół muzyczny?

Trudno wskazać mi jednego, ale w ostatnich tygodniach często słucham Kaśki Sochackiej i Błażeja Króla.

Woli Pani filmy czy seriale?

Filmy

Jaki film zapadł Pani w pamięci?

"Ostatnia rodzina"

Czy jest jakaś rada, którą chciałaby Pani nam przekazać?

Wierzcie w swoje możliwości i podejmujcie wyzwania, bo żeby gdzieś dojść, trzeba wyruszyć. Nie bójcie się porażek - są częścią naszego życia.

Wywiad przeprowadziły
Zosia Filus i Aicha Kouider Rahmani
Uczennice klasy ILO

SIATKARSKIE CIEKAWOSTKI

Pierwsza zaprojektowana specjalnie dla siatkówki piłka powstała w 1900 roku.

Początkowo siatkówka nazywała się Mintonette. Mecze trwały 9 rund, z których każda trwała do momentu aż wszyscy zawodnicy zaserwowali.

Najdłuższy mecz siatkówki odbył się w Kingston (Północna Kalifornia) i trwał aż 75 godzin i 30 minut.

Dotychczasowy najszybszy serwis w światowej siatkówce posłał reprezentant Polski Wilfredo Leon. Piłka przy uderzeniu Kubańczyka osiągnęła prędkość aż 138 km/h.

Podczas meczu siatkarz średnio skacze 300 razy.

Czy znasz najśłynniejszą piłkę siatkową świata?

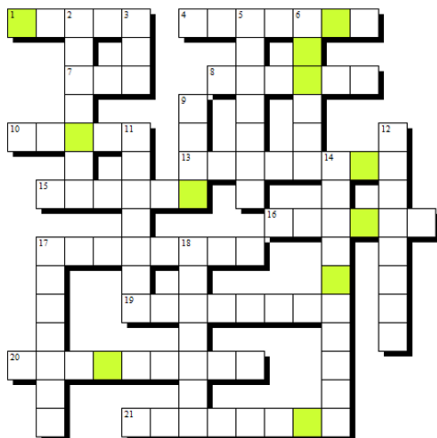

Jest nią piłka Wilson, która stała się najbardziej rozpoznawalnym elementem filmu "Cast Away: Poza światem" z Tomem Hanksem w roli głównej. Wilson był jedynym przyjacielem głównego bohatera, Chucka Nolanda, uwięzionego na bezludnej wyspie przez cztery lata. Noland rozmawiał z nią i traktował ją jak żywą istotę, co pomagało mu przetrwać trudne chwile. Wilsona wymyślił William Broyles Jr., scenarzysta filmu, który - aby lepiej zrozumieć położenie rozbitka - spędził tydzień na bezludnej wyspie na Morzu Corteza. W tym czasie samodzielnie musiał zadbać o schronienie, dostęp do wody i pożywienia. Pewnego dnia fale wyrzuciły na brzeg piłkę do siatkówki, która stała się właśnie inspiracją do wprowadzenia w filmie nieożywionego towarzysza niedoli rozbitka. Wielu widzów do dziś kojarzy "Cast Away" z charakterystycznym wyglądem piłki Wilson i jej symbolicznym znaczeniem dla głównego bohatera.

ROZRYWKA

Terminy siatkarskie

Po rozwiązaniu krzyżówki litery w kolorowych polach, czytane rzędami, utworzą rozwiązanie – nazwiska dwóch polskich siatkarzy.

Poziomo: 1) piłka uderzona lekko, w celu zmylenia przeciwnika. 4) czynność wykonywana w czasie serwisu. 7) najczęściej rozgrywany do zdobycia 25 punktów. 8) siatkarz przed ukończeniem osiemnastego roku życia. 10) zatrzymanie (nad siatką) piłki przechodzącej na drugą stronę boiska. 13) zagranie, w którym piłka dotyka rąk blokujących zawodników. 15) siatkarz grający według obmyślanego planu. 16) popularne określenie siatkarskiej reprezentacji Włoch. 17) potocznie o drużynie, która oddaje zwycięstwo bez walki. 19) pogardliwe określenie przesadnie dokładnego sędziego. 20) przekroczenie stopą linii podczas zagrywki lub ataku. 21) siatkówka zespołów dwuosobowych rozgrywana na boisku piaskowym.

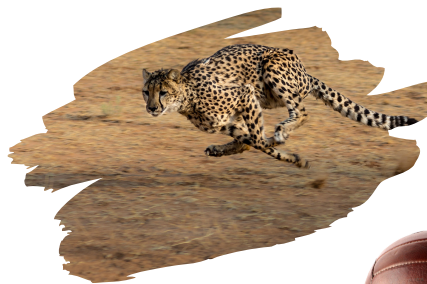
Pionowo: 2) rozegranie piłki. 3) strefa poza obszarem wyznaczonym przez linie wytyczające boisko. 5) forma rywalizacji, w której czynnikiem decydującym o końcowym rezultacie jest suma wyników dwóch spotkań. 6) siatkarski atak. 9) element gry obronnej, polegający na próbie uniemożliwienia przejścia piłki z pola przeciwnika poprzez wystawienie rąk ponad siatkę. 11) elastyczny pręt wykonany z włókna szklanego, zamocowany na zewnętrznych krawędziach taśm bocznych. 12) siatkarski serwis, wprowadzenie piłki do gry. 14) czynności mające na celu przygotowanie mięśni siatkarzy do dużego wysiłku. 17) miejsce w rogu hali wyznaczone dla zawodników rezerwowych. 18) kierunek obrotu piłki siatkowej, który nadał jej zawodnik serwujący.

SLANG SIATKARSKICH ZWROTÓW

- **czapa** - spektakularny blok, po którym piłka szybko wraca na stronę rywali
- **float/zagrywka szybująca** - lekki serwis, piłka leci powoli, ale dość szybko opada
- **gwóźdź/wbić gwóźdź** - gwałtowny, efektowny atak, podczas którego piłka silnie uderza w taflę boiska po stronie przeciwnika, najczęściej w pobliżu siatki
- **kopać zagrywką** - mocny serwis z wysokości, który "kopie" rywala
- **meczbol/piłka meczowa** - akcja kończąca mecz siatkarski; decyduje o rozstrzygnięciu spotkania
- **obcierka** - po ataku piłka dotyka dłoni blokujących
- **opuścić kwadrat** - dotyczy rezerwowych, którzy przed pojawieniem się na boisku opuszczają kwadrat, czyli wyznaczone dla nich miejsce w rogu hali
- **podwójna zmiana** - trener zastępuje atakującego rozgrywającym, a rozgrywającego – atakującym
- **skrzydłowy** - zawodnik przyjmujący lub atakujący z boku boiska
- **sypacz/wystawiacz** - rozgrywający, który "sypie" piłki do zawodników z drużyny
- **ścina** - atak wykonany poprzez mocne zbitcie piłki po stronie przeciwnika
- **wrzucić kolegę w siatkę** - wystawić piłkę zbyt blisko siatki

Czy wiesz, że...
siatkarska reprezentacja ZSP w Chełmży to Gepardy Dzikie Koty :)

OFERTA EDUKACYJNA SZKOŁY NA ROK SZKOLNY 2023/2024

**ZESPÓŁ SZKOŁ
PONADPODSTAWOWYCH
W CHEŁMŻY**

OFERTA EDUKACYJNA DLA MŁODZIEŻY

LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE	TECHNIKUM	BRANŻOWA SZKOŁA I STOPNIA
<p>z możliwością ukierunkowania na:</p> <ul style="list-style-type: none">• profil menadżerski <p>przedmioty rozszerzone: j. polski, j. angielski</p> <ul style="list-style-type: none">• profil prozdrowotny <p>przedmioty rozszerzone: biologia, chemia</p>	<ul style="list-style-type: none">• technik żywienia i usług gastronomicznych : ukierunkowanie dietetyczne• technik informatyk ukierunkowanie e-sportowe• technik logistyki	<ul style="list-style-type: none">• kucharz• fryzjer• magazynier - logistyk• klasa wielozawodowa

OFERTA EDUKACYJNA DLA DOROSŁYCH

- LICEUM DLA DOROSŁYCH
- KWALIFIKACYJNE KURSY ZAWODOWE
KUCHARZ, FRYZJER, TECHNIK ŻYWIENIA I USŁUG GASTRONOMICZNYCH,
TECHNIK USŁUG KOSMETYCZNYCH

SCAN ME

E-mail szkoły: sekretariat.dyrektor@zsp-chelmza.pl

Sekretariat (tel./fax): 56 675 24 19

Adres szkoły: ul. Hallera 23, 87-140 Chełmża

Zespół Szkół Ponadpodstawowych w Chełmży

www.zsp-chelmza.pl

zsp_chelmza

